

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 107. szám

Ára: 50 fillér

Szombat, 1966. május 7.

Vevők és gondok Kongresszusi munkaversenyben az építők

Te igénytelen szegénység, de messze elmaradtál tőlünk! Nem nosztalgia akar ez lenni a nadragyszi szörítős, istállómeleges, szeretetsomagos világ iránt, hanem megkönnyítő sóhaj, hogy ma már a sok is kevés minékünk. S habár a hűsúlyban, vagy a cipőboltban mostanság is hall panaszt az ember, mégis mennyivel mások a mostani bajok. Mások bizony.

Nincs elég férfiing például. A Kárász utcai Elegancia férfidivat-szaküzletben is árulnak ugyan vagy hét-nyolc fajtát mindenféle színárnyalatban, gyakran mégsem talál a vevő kedvére valót. Többben finnyáskodva nézegetik a szemlére kiállított kollekciót, aztán isten áldja. Szabó István és eladótársai ilyenkor tehetetlenül tárják szét a kezüket, mert az igen keresett, mutatós nylon inggel nem szolgálhatnak. Pedig most volna a szezonja. Mondják az érettségire készülő diákoknak, hogy már régen megrendelték? Ennek nincs sok értelme. De ugyanez a helyzet a finomabb nyakkendővel is. Kapható műselyem, tisztaselyem és műszál, a közkedvelt tertyál azonban nem. Ha lenne vagy négyszáz darab, egy-két hét alatt bizonyosan szétkapkodnák. Sokan érdeklődnek a nyúlörkölkap iránt is — hiába.

Tömvé vevővel a Széchenyi téri Cikta cipőbolt. Férfilábbaliból vagy 25, nőiből közel ötven fajtával szolgálhatnak. A külföldi turisták — főleg a lengyelek, bolgárok, NDK-beliek — itt is szívesen vásárolnak. A Balkán cirkuszk alkalmazottai csupán ebből az üzletből negyven párat vittek el, mert szerintük csinosak, szemrevalóak a magyar cipők. A szegedi vevő azonban gyérnek találja a választékot. Általában csak minden negyedik betérő talál izlésének megfelelő arut. Pedig gondosan rendelnek itt is, hiszen harminc-negyven nap alatt kiürül, majd újra megtelek a raktár.

Némileg pozitívabb a helyzet a Tisza Állami Áruházban. Dózsa Pál igazgató büszke arra, hogy az április 20-i országos értekezleten egyetértőleg leszögezték: a vidéki áruházakat is budapesti színvonalon kell kielégíteni. S ennek kedvező hatása máris érződik, amennyiben a Textilfeldolgozó Vállalatnál ők is rendszeresen megkapják a vásárlók igényének megfelelő minőségi konfekciót. Ezen felül négy dél-magyarországi áruház kölcsönösen támogatja is egymást. Ha például a szegediek megrendelnek a makói ktsz-tól 3 ezer darab közkedvelt öltönyt — egész negyedévi termelést —, akkor ebből juttatnak a szolnoki, a kecskeméti és a békéscsabai áruházaknak is, rekonpenzációs alapon. Ugyanakkor, ha az említett másik három áruház közül bármelyik hozzájut egy-egy keresett ruházati cikkhez, akkor az szintén gondolt társaira. Természetesen néha itt is kifogy ez vagy az a fajta áru, azonban valamivel gyorsabban kapják az utánpótlást, mint más üzletek.

Ha egybevetjük a tapasztalatokat, kétségtelen: elég messze vagyunk még attól, hogy az ipar kielégítse a lakosság megnövekedett igényeit. Gyors intézkedések helyett nem egyszer megmagyarázzák a „bizonyítványt”, hivatkoznak mindenféle gátló körülményre, objektív okokra. Ha valahol kereslet mutatkozik bizonyos árucikk iránt, a megrendelő könnyen ilyen választ kaphat a gyártól, cégtől: máshonnan nem érkezett ilyen igény, ezért nem lenne kifizetődő az előállítás. Vajon Szegeden azért van mindig baj az extraméretekkel? Mert 45-ös, 46-os számú férficipő bizony nem mindig kapható, vagy ha igen, akkor csak egy vagy kétféle tudnak a boltokban ajánlani. Régóta megoldatlan probléma, hogy ugyanazt a modellt — főleg női cipőkből — kétféle bőségben gyártsák, keskenyebb és szélesebb lábakra is. Lehetetlen állapot, hogy akinek a testmérete eltér az átlagostól, annak le kell mondania a csinos holmiktól, illetve többnyire meg kell elégednie olyannal, amelyet éppen eléje tesznek.

Az általános szegénység megszűnt ebben az országban. Vége a lódenkabátos, micisapkás, egybakancsos, melegítő korszaknak. Az emberek manapság nem azért vesznek cipőt elsősorban, mert fázna, hanem azért, mert szeretnek divatosan, változatosan, az évszakoknak megfelelően öltözködni. S itt azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy Szeged egyetemi város, több az értelmiségi, akik különösen szeretik megváltoztatni, mit vesznek magukra. Nem véletlen tehát, hogy elsősorban a drágább divatcikk ellátásában mutatkoznak zavarok.

Végezetül még egy fontos észrevétel a vásárlók részéről: pongyola, izléstelen bizonyos cikkek csomagolása. A fentebb említett Elegancia férfidivatüzletben panaszkodtak az eladók, hogy mire a nagykereskedelmi vállalatok megkapják például az ingeket, némelyiken már gyűrűt, sőt elrongyolódott a csomagolópapír. A 260 forint nylon inget most már műanyag tasakban árulják ugyan, mivel azonban egyik vége nincs leragasztva, az érdeklődők összefogdoszák az árut, amely elszennyeződés miatt végül eladhatatlanná válik. A gyárnak nem sokba kerülne a tasak lezárása, de eddig hiába tette szavá ezt a kereskedelem.

Adnunk kell most már a csomagolásra is. Az igényes vevő — különösen, akinek külföldi tapasztalatai is vannak — nem szívesen ad pénzt olyan áruért, amelyet minőségileg megfelelően talált ugyan, de primitív módon tárolják eléje.

F. N. L.

A pártkongresszus tiszteletére indított munkaverseny zászlaját kibontották az építőmunkások is. A Csongrád Megyei Építőipari Vállalat szakszervezeti irodájába egymás után érkeznek meg a versenyfelajánlások. A szegedi I-es számú főépítészvezetőség kötelekében dolgozó brigádok 80, az V-ös számú 60 százaléka tett vállalat. Összesen körülbelül 400 dolgozó csatlakozott eddig a versenymozgalomhoz.

A kongresszusi verseny a vállalat éves tervének teljesítését szolgálja, ezért elsősorban a lakásadást határidők betartását.

A minőségi munka fokozását és a munkaidő mind jobb kihasználását segíti elő.

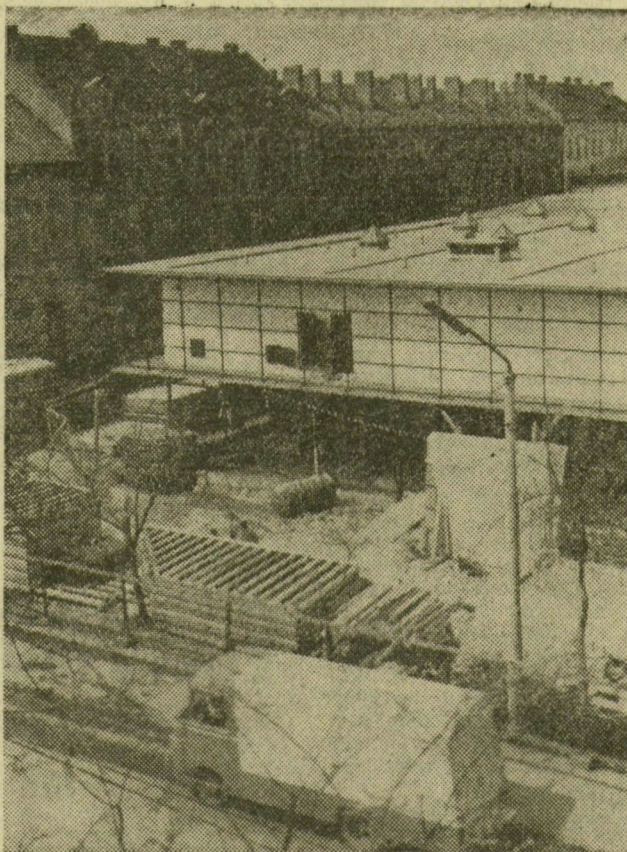
Az V-ös számú főépítészvezetőség bádós és tetőfedő részlege külön versenyfelhívással fordult a vállalat többi részlegéhez, s ebben arra hívja fel a figyelmet, hogy az eddigienél jobban dolgozzanak össze, kiküllyd tartsa be a határidőket, hogy ne hátráltassa a másik munkáját. Ábrahám József bádós és dr. Futó István tetőfedő művezető munkatársai nevében azt is vállalta, hogy

a termelékenységét tervét két százalékkal túlteljesítik,

és a szavatossági és hiánypótlási munkákat is határidőre elvégzik. Daka József ötszörös szocialista brigádja így eskszik ismét élen járni a részleg versenyeiben.

A vállalatnál működő 51 szocialista, illetve az e címmel dolgozó munkacsapatokhoz két brigád most, a kongresszusi versenyben csatlakozott. Rácz Máttyás hattyú vízvezeték-szerelő és Matyasovszky András hattyú fűtőszerszám brigádja elsősorban a jó minőségű munkát vállalta.

Az építőknél nagy hagyománya van már a brigádok vetélkedésének. A Bécsi körúti lakóház-építkezésen valamennyi bejelentette részvételét a kongresszusi versenybe. Tóth Áron, Hevesi István, Szelei László, Csinnár János kőműves-, Juhász Máttyás, Magyar József, Fémcs István kőműves- és Szűcs Tibor ácsbrigádja egyrészt azt vállalta, hogy a folyamatos építésszervezés keretében betartják a ciklogramokat, másrészt rajtuk múlik majd, hogy az építkezés második

(Enyedi Z. felv.)

Befejezés előtt az állami áruház építkezése

üteméből előrehozott húsz lakás még az idén elkészül.

Az állami áruház építkezésén már csak befejező munkák vannak. Verba István kőművesbrigádja mégis megtalálta a módját a kongresszusi felajánlásnak: az utólag betervezett rabicsatornák elkészítését vállalta határidőre. A Nádor utcai lakóház-építkezésen dolgozó Kormánys István ácsbrigádja az ütemtervek pontos betartásán kívül a hulladékoknak és az elfekvő

készleteknek is „hadat üzent”. Két festőbrigád, Undi János és Almási István vezetésével

a termelékenységét tervtúlteljesítésére készül.

Mihályteleken, az Új Élet Tsz gazdasági épületein dolgozik Pádár László ács-, Halter Sándor kőműves- és Némethi Mihály kőművesbrigádja. Mindhárom 110 százalékos teljesítmény elérését, a határidők betartását tűzte ki célul. Ha másként nem megy, vállalják a munkát szabad szombatokon s vasárnap is.

Napirenden a községek célszerű fejlesztése

Megyei tanácselnökök értekezlete a Parlamentben

A községek helyzetéről, fejlődésének eredményeiről, további perspektíváiról és a tanácsok ezzel kapcsolatos tevékenységéről tárgyaltak pénteken a Parlamentben a fővárosi, a megyei és a megyei jogú városi tanácsok végrehajtó bizottságainak elnökei. Részt vett a tanácskozáson Fehér Lajos, az

MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese. Dr. Dallos Ferenc, a Minisztertanács tanácsszervek osztályának vezetője vitaindító referátumában egyebek között elmondta, hogy az ország területének 90 százalékán elhelyezkedő 3192 községben él a mezőgazdasági népesség 88,1, s az ipari népesség 42,2 százaléka. Mintegy 600 000-en lakóhelyük határain kívül — közülük 340 000-en a városokban — dolgoznak. A települések ügyleti 2798 tanács intézi.

A beszámoló településhálózataink aránytalanságaival foglalkozva kitért arra, hogy míg 4500 katasztrális hold házában az egy községre jutó átlagos terület, addig a legkisebb településhez, a Baranya megyei Pusztakislalhoz mindössze 70, a legnagyobbhoz, Balmazújvároshoz pedig 85 000 katasztrális hold tartozik. Ugyanígy egyenletlenül oszlik el a népesség is. A legkisebb lélekszámú Nemesmedvesen csupán 58-an, a legnagyobb községben, Erdőden 23 175-en laknak. A statisztikák tanúsága szerint 1949 és 1964 között 640 000-en vándoroltak el a községekből. Elsősorban az

Alföld és Dél-Dunántúl lakossága csappant meg.

Dr. Dallos Ferenc hangsúlyozta: indokoltnak és szükségesnek látszik, hogy 1975-ig körülbelül 1200 önálló és 700 „közös tanács irányítása alá vonják az ország községeit.

Községeink fejlesztésének — mutatott rá a referátum — egyik fontos feltétele és feladata az ivóvízellátás javítása. Bár a második ötéves terv végére a vízvezeték-hálózat hossza elérte a 4729 kilométert, a csatornahálózaté pedig a 819 kilométert — még további nagy erőfeszítésekre, beruházásokra van szükség. Évről évre több ipari szolgáltatás és községi lakóházak rendelkezésére. Az állami vállalatok és a szövetkezetek 1965-ben már 15 100 javítóműhelyt és más részleget tartottak fenn hazánkban. A tanácsok pedig csupán tavaly 3668 iparjogviszonyt adtak ki a falusi lakosság ellátásának javítására. Ugyanakkor azonban 181 községben mindmáig nincs csipész, 432-ből hiányzik a fodrász, s 180—200-ból pedig a szabó, a bádós, a lakatos stb.

Dr. Dallos Ferenc végül sokoldalúan elemezte a tanácsok dolgozók feladatait.

Heves csata
Dél-Vietnamban

Nagy
internacionalista
hőstett

Hazatérők
— kapun kívül

Huszonötezer jegy
már elkelt
a játékokra

Ház, ahol nincs
békeesség

A békemozgalom tavaszi demonstrációja

Májusban, a magyar béke-mozgalom hagyományos tavaszi demonstrációjának hónapjában fiatalok százai tisztelegnek a fasizmus áldozatainak emléke előtt, s tiltakoznak a háborús gyűjtőgátok mesterkedései ellen. A KISZ „Vádoljuk az imperializmust” akciójában gyűlések, kiállítások, találkozási és más rendezvények százaira kerül sor a városokban és falvakban.

Május 8-án vasárnap, a hitlerista Németország felett aratott győzelem évfordulójának előestéjén nagyszabású ifjúsági békemenetet rendez Győr-Sopron megyében a KISZ. Győrből a Széchenyi térről — a nyugat-dunántúli megyék fiataljainak ezrei zarándokolnak el az abdai erdőbe, ahol a menekülő fasiszták 1944-ben kivégezték Radnóti Miklóst és jónéhány más fogolytársát. A megemlékezésen részt vesz a náciizmus magyarországi üldözötteinek, köztük a bori haláltábor volt lakóinak népes csoportja is. A békemenetet záró gyűlésen felavatják a költő szobrát is.

Ezzel egyidejűleg az ország számos más városában, községében is megünneplik a fiatalok a győzelem napját. (MTI)